

Cảm nghĩ sau khi đọc bài `` ĐÁM CUỐI ``

của Gs Hàn Lâm Nguyễn Phú Thứ

*****

Trong sự liên kết thâm tình với các thân hữu trong đại gia đình của Hội Ái Hữu Petrus Trương Vĩnh Ký Âu Châu, tôi được biết Gs Nguyễn Phú Thứ trong lần họp Đại Hội kỳ thứ 10, tổ chức tại Ronneburg Đức Quốc.

Cụu Giáo sư tiến sĩ Toán Nguyễn Phú Thứ, tôi đã nghe danh từ lâu, nhưng mãi đến kỳ Đại Hội thứ 10 này, cùng với Gs tiến sĩ Nguyễn Thanh Liêm đến tham dự Đại Hội, nên tôi mới có dịp gặp mặt và trao đổi nhiều với Gs Thứ.

Gần đây, tôi có đọc qua nhiều tác phẩm biên khảo của Gs Thứ, tôi rất kính phục Ông là một nhà khoa bảng Tây Phương, nhưng tâm hồn luôn luôn nặng tình với quê hương dân tộc. Thường những bài viết đăng trong các Web Khoa Học & Doi Song, ngoài những đề tài sưu khảo, Ông cũng thường viết những chủ đề về Văn Hóa, Phong tục Tập quán Việt Nam rất có giá trị và bổ ích, nhất là cho giới trẻ đang sống ở Hải ngoại, muốn tìm hiểu và học hỏi về văn hóa, phong tục tập quán Việt Nam của Tô Tiên.

Và gần đây nhất, tôi được đọc bài viết `` ĐÁM CUỐI ``, Ông có công ghi lại đậm nét những Phong Tục Tập Quán của Tộc Việt đã có từ xa xưa và phối hợp thật tài tình về khoa tử vi rất quan trọng, không thể thiếu trong việc xem tuổi Chú Rể và Cô Dâu là ưu tiên đầu, để dự đoán sự tốt lành, hầu đi đến việc kết hợp thành duyên vợ chồng, mai hậu có một đời sống thuận hòa hạnh phúc trong tương lai của đôi trẻ. Dù thế nào đi nữa, có văn minh Tây học nhiều cho lắm, hay có theo bất cứ một tôn giáo nào, nhưng không thể bỏ hẳn nền tảng căn bản của những Phong tục lễ nghi trong việc cưới hỏi, dựng vợ gả chồng trong mọi gia đình của dân tộc Việt Nam, theo truyền thống của Tô Tiên đã có từ xa xưa.

Trong bài Đám Cưới, Gs Thứ đã sưu khảo, tôi không thể nói hết những cái hay, cái đẹp về nhiều mặt. Nhưng có một điều tôi khâm phục, khi hình ảnh Chú Rể và Cô Dâu không cùng chung tộc mà quý lạ, cũng như hình ảnh hai Sui Gia đồng bái tạ và lên đèn trước bàn thờ Gia Tiên là những hình ảnh tuyệt vời trong truyền thống tộc Việt đã đập vào mắt tôi. Thật rất ít ở Hải ngoại, có những gia đình vẫn còn giữ được nề nếp phong tục của Tô Tiên Ông Bà để lại trong việc cưới hỏi. Do vậy, tôi hết sức khâm phục gia đình Ông Bà Dr. Nguyễn Thu Hương, mặc dầu hai Ông Bà cũng không đồng chung tộc, nhưng vẫn giữ truyền thống tốt đẹp cho con cái noi theo và làm rạng rỡ cho dân tộc Việt Nam.

Nhìn lại, hoàn cảnh riêng gia đình tôi, gặp phải một điều bất như ý mà tôi nghĩ bậc làm cha mẹ nào gặp phải trường hợp này cũng đều có tâm trạng như tôi : `` Đứa con gái lớn của tôi, khi lập gia đình, chọn lựa một người chồng đồng chủng, hoàn toàn Việt Nam, nhưng gia đình chàng này theo đạo Thiên Chúa, cả gia đình anh ta, không cho phép anh ta và nhất định không chịu làm lễ trước bàn thờ Gia Tiên bên vợ trong ngày cưới (vì gia đình tôi theo Phật Giáo, thờ Phật một bên và một bên thờ Ông Bà Cha Mẹ tôi đã qua đời!)... Đứng trước nghịch cảnh này, vợ chồng tôi vì hạnh phúc của con cái, vẫn chấp nhận cho tiến hành hôn lễ và cho chúng nó thành hôn. Nhưng rồi, cuộc sống chúng nó sau ngày cưới, không đầy bốn năm, hoàn toàn không có hạnh phúc, đi từ cái vĩa nhỏ dần đến to chuyện, chỉ vì bên nhà chồng cứ ép buộc con gái tôi phải vô đạo, mỗi tuần phải đi lễ nhà thờ và phải thường xuyên học giáo lý v.v và v.v...mặc dầu trước đó đôi bên gia đình đồng thuận đạo ai nấy giữ!

Thế là! Không chịu đựng được gia đình bên chồng và cả thằng chồng, với tình trạng như thế cứ kéo dài! Và con tôi đành phải ly dị vậy! ``

Tôi trình bày sơ lược về sự bất hạnh của con gái tôi và bất như ý của vợ chồng tôi, khi gặp phải một gia đình mất gốc, vong bản, chạy theo những điều cấm kỵ phi lý của một ``tôn giáo``, chôi bỏ Hồn Thiên Sông Núi, Ông Bà Tô Phụ đã được thể hiện qua bàn thờ Gia Tiên, đều có trong mỗi gia đình Việt Nam, để hằng tưởng niệm trong đời sống hằng nhật của mọi gia đình người Việt, dù họ sinh sống bất cứ ở nơi nào. Nhưng một thiếu số gia đình mất gốc

như vậy, họ vẫn chấp nhận đứng bên lề với tập quán Dân tộc, quên cội, quên nguồn, để phủ nhận bàn thờ Gia Tiên và họ cũng chẳng tha thiết phải lập bàn thờ để làm cái gì, họ tự lấy đó làm vinh dự là đã tuyệt đối trung thành với những điều răn cấm của một thứ tôn giáo lai căn. Tôi nghĩ : “ Chắc có lẽ họ là những người từ đất sanh ra, nên không cần biết công ơn khó nhọc của Ông Bà, Mẹ Cha đã dưỡng sinh cho họ thành con người rồi vậy! ”

Tôi mong rằng điều bất như ý của tôi, khi tôi thành thật viết lên điều này, mai hậu những bậc làm cha mẹ, đứng trước sự chọn lựa của con cái, nên có lời khuyên, khi gặp phải hai bên gia đình không cùng tôn giáo. Hãy lấy quyết định sớm, giống như cô con gái Ông Bà Thu Hương vậy, để tránh sự đổ vỡ hạnh phúc cho đời trẻ sau này!

Tôi hoàn toàn không phân biệt tôn giáo, nhưng với những ai phủ nhận bàn thờ Gia Tiên, dù họ cùng tín ngưỡng với tôi, trên căn bản đạo đức, những người đó đã có quyết định đi chệch hướng và tự tôn thờ chủ nghĩa cá nhân, thì do vậy, tôi hoàn toàn xa lánh và bất kính, không thể kết bạn được!

Trong bài viết “ Đám Cưới ” mà Gs Thứ đã có công sưu tập, để những bậc cha mẹ lấy đó làm gương và khuyên nhủ con cái trước khi chúng nó dự tin việc lập gia đình.

Việc làm giống như hoàn cảnh của gia đình Ông bà Dr. Nguyễn Thu Hương, hay khác đi chút đỉnh là tùy mỗi trường hợp. Tuy nhiên, việc giữ lấy lễ, căn bản phong tục lễ nghi trong việc Cưới Hỏi, là không thể thiếu, bỏ qua được. Theo tôi, nên phổ biến bài viết này của Gs Nguyễn Phú Thứ rộng rãi hơn, hầu mọi gia đình chọn lấy những gì quý giá, gìn giữ và áp dụng cho thế hệ trẻ mai hậu.

Nhân đây, tôi xin cảm ơn Gs Hàn Lâm Nguyễn Phú Thứ cũng như Ban Biên Tập Web Khoa Học & Doi Song đã cho tôi đọc được bài viết rất hữu ích này cũng như các bài viết khác mà tôi đã có dịp đọc qua.

Trân trọng và kính chúc Gs Hàn Lâm Nguyễn Phú Thứ thật dồi dào sức khỏe, để viết thêm những bài viết cũng như các tác phẩm đặc dụng khác nữa.

Nay kính thư

Nguyễn Phước Hí
Erich-Ziegel-Ring 58
22309 Hamburg - Germany -